

Ἔπειτ' ἐπειδὴ οἱ μὲν νόμοι ἀπειργον αὐτούς

μὴ πράσσειν τὰ μφανῆ ἔργα βία,

ἔπρασσον δὲ λάθρα,

τηνικαῦτα τις ἀνὴρ πυκνός καὶ σοφός γνώμην

μοι δοκεῖ ἔξευρεῖν δέος θεῶν θνητοῖσιν,

ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι,

κ' ἂν λάθρα πράσσωσιν τι

ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσι.

Ἐντεῦθεν οὖν εἰσηγήσατο τὸ θεῖον,

ὥς ἔστι δαίμων θάλλων ἀφθίτῳ βίῳ

ἀκούων τε καὶ βλέπων νόῳ,

Ἔπειτα, ἐπειδὴ οἱ νόμοι ἐμπόδιζαν αὐτούς

(ἀπὸ το) να διαπράττουν φανερές αδικίες,

ὁμως τα ἔκαναν στα κρυφά,

τότε κάποιος ἄνθρωπος ευφυῆς και σοφός στη γνώμη

ἔχω την εντύπωση ὅτι ἐπινόησε τον φόβο των θεῶν για τους θνητούς,

για να ὑπάρχει κάποιος φόβος για τους κακοῦς,

ἀκόμη κι αν στα κρυφά κάνουν κάτι (κακό)

ἢ (το) λένε ἢ (το) σχεδιάζουν.

Ἀπὸ τότε, λοιπόν, δίδαξε το θεῖο,

ὅτι δῆθεν δηλαδὴ ὑπάρχει κάποιος θεός που ζει αἰώνια,

και που ἀκούει και βλέπει με το νου,

φρονῶν τε καὶ προσέχων τε ταῦτα

καὶ φορῶν θείαν φύσιν,

ὅς ἀκούσεται μὲν πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς,

δυνήσεται δὲ ἰδεῖν πᾶν τὸ δρῶμενον.

καὶ που σκέφτεται καὶ ἐπιτηρεῖ αὐτὰ,

καὶ που εἶναι περιβεβλημένος με θεϊκὴ φύση,

**ὁ οποίος θα ἀκούσει κάθε τι που λέγεται ἀνάμεσα
στους θνητούς,**

**καὶ ὁ οποίος θα μπορέσει νὰ δεῖ κάθε τι που
διαπράττεται.**